

Hvorfor er alle de konsekvenser slet ikke taget med i lovforslagets bemærkninger?

Jeg er yderst skeptisk over for dette forslag. Jeg vil naturligvis se på de svar, som ministeren kan præstere, men som lovforslaget fremstår nu, kan jeg ikke følge begrundelserne, og jeg vil allerede nu bebude – medmindre der bliver givet nogle ufatteligt gode svar på alle de her spørgsmål – at vi nok vil foreslå, at lovforslaget bliver delt op i to, sådan som det også oprindeligt var tænkt.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Den 30. november i 1993 var der en forespørgselsdebat i Folketinget om den danske holdning til arbejdsmarkedspolitiske problemstillinger i EU-sammenhæng. Baggrunden var en udpræget frygt for, at det i længden ville blive svært for Danmark at fastholde traditionen med aftaleregulering på arbejdsmarkedet i stedet for lovregulering.

På baggrund af debatten vedtog et næsten enigt Folketing et forslag til vedtagelse, som siden har været grundlaget for dansk arbejdsmarkedspolitik i EU-sammenhæng. Forslaget til vedtagelse pålagde regeringen at arbejde for, at parterne i praksis får sådanne vilkår for at indgå aftaler, at aftaleregulering frem for lovgivning på europæisk plan reelt får en chance for at blive virkeliggjort, samt at parterne i Danmark får mulighed for at implementere foranstaltningerne inden for rammerne af aftalesystemet, herunder ved kollektive overenskomster og aftaler.

Arbejdet med at sikre deltidsansatte proportionale vilkår i forhold til fuldtidsansatte har til fulde fulgt denne opskrift fra november 1993. EU's deltidsdirektiv gennemfører en aftale mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk niveau fra 1997, og efter vedtagelsen af direktivet har parterne på dansk niveau gennem aftaler implementeret direktivet.

Parterne har dog skønnet, at der var behov for en supplerende lovgivning for at sikre, at også deltidsansatte uden kollektive overenskomster blev dækket ind.

Her er det så, at arbejdsministeren kommer ind i billedet og taber det hele på gulvet, så vi i dag står med et lovforslag, som på lønmodtager-siden kun støttes af LO. Alle andre lønmodtagerorganisationer vender sig mod forslaget, og det samme gør alle arbejdsgiverorganisationer. Ministeren står ikke engang til karakter 03. Han må nøjes med 00. Sagen har simpelt hen ikke kunnet håndteres ringere.

Der er to store problemer ved ministerens forslag. For det første er det naturligvis et problem, at ministeren gennem forslaget giver DA- og LO-aftalen en erga omnes-virkning på det uorganiserede område. Dette føles helt naturligt utilfredsstillende for alle andre hovedorganisationer end netop DA og LO. Der er her i Folketinget behov for en grundlæggende debat med organisationerne om, hvordan vi fremover håndterer denne problemstilling, så andre organisationer end DA og LO ikke føler sig tilsidesat.

På grund af sagens hastende karakter er vi i Det Konservative Folkeparti parate til, som en éngangsforestilling, at støtte den valgte model, men forudsætningen må være, at vi så herefter får en sådan grundlæggende debat.

For det andet har ministeren begået den kæmpe dumhed, at han, selv om parterne har indgået en implementeringsaftale til UG med kryds og slange, alligevel ikke har kunnet modstå fristelsen til at gøre sig til overdommer og i kraft heraf i lovforslaget supplere aftalen med forslaget om at ændre timegrænsen i funktionærloven.

Uanset hvad man i øvrigt måtte mene om denne timegrænse, er det klart, at arbejdsgiversiden må opleve dette som en voldsom provokation. Først har man forhandlet og givet og taget, som man nu engang gør i sådanne forhandlinger, men aftalen blev indgået og godkendt, og herefter sender ministeren så arbejdsgiversiden en mursten i nakken.

Ministerens optræden er helt ødelæggende for konsensusbestrebelseerne såvel på arbejdsmarkedet som her i Folketinget. Det vil desværre få vidtrækkende negative konsekvenser for muligheden for at finde frem til enighed om EU-arbejdsmarkedspolitiske holdninger. Skal Det Konservative Folkeparti kunne støtte selve implementeringen af EF-direktivet, og det er vi parate til, er det en forudsætning, at bestemmelsen om timegrænsen udgår af forslaget.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til Hr. Knud Erik Kirkegaard: Der er en grænse for, hvor malerisk beskrivelse af dumhed jeg kan sidde og lytte til uden at tage ordet, før jeg naturligt ville gøre det ved afslutningen af dette punkt.

Det bliver fremstillet, som om parterne er blevet snigløbet i spørgsmålet om nedsættelse af timegrænsen i funktionærloven. Det er ingenlunde tilfældet. Det blev fra Arbejdsministeriets